

„Zkročení zlé ženy“ na Kocandě

V sobotu 17. srpna se nejprve od 16 hodin bude hrát představení „Zrcadlená tvář“ (Bohuslav Reynek) v klášterním kostele, navečer pak dojde na „Zkročení zlé ženy“ (William Shakespeare) zde na Kocandě.

„Zkročení“ (naše představení režírovala prima Ána Beránková) je o zlé Kateřině, která pořád bije svoji sestru Biancu. Bianca je krásná mladá dívka, o níž usilují dva uchazeči. První se jmenuje Gremio. Je to starý, lehce senilní, ale velice bohatý muž. Druhý se jmenuje Hortensio. Hortensio je klasický šlechtic, trochu nafoukaný. Jednou přijde krásný Lucentio a Tranio z Pisy. Lucentio se na první pohled do Biancy zamiluje. Tranio s Lucentiem vymyslí lest,

kteřá se nakonec trochu zvrtné. Tranio se s Lucentiem vymění a Lucentio bude Biancu učit jazyky. Jednoho dne přijede z Verony dobrý přítel Hortensia, Petrucio. Otec Kateřiny a Biancy, pan Baptista, stanovil podmínku, že si Biancu nesmí nikdo vzít, dokud si někdo předtím nevezme její sestru, tedy Kateřinu. Nabídne se Petrucio, že by si ji vzal a že by ji zkontroloval. Jak to dopadlo? To se dozvíte na představení. *Lucentio (VlaKa)*

P. S.: ... drželi jsme palce Ingrid, aby se uzdravila a mohla si „Zkročení“ zahrát s námi, nepovedlo se, dojde na záskok...)

„Zrcadlená tvář“ v kostele Narození Panny Marie

Odpolední představení je součástí želivského festivalu Musica Figurata, odehraje se v klášterním kostele. Vloni v srpnu jsme v Petrkově při návštěvě obou synů Bohuslava Reynka slíbili, že jim představení, které tehdy bylo ještě pouze v podobě tištěného scénáře, do roka a do dne přijedeme zahrát. Stane se, Jiří a Daniel Reynkovi tu v sobotu mezi diváky budou!

Ani letos na tábore nechyběl Karel Weinlich

Ve středu 14. srpna nás potěšil svou návštěvou slavný režisér Karel Weinlich. Na rozdíl od let, kdy to bylo jeho povinností, přijel na tento tábor zcela dobrovolně.

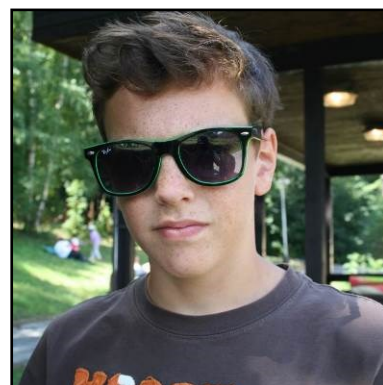
Všude, kudy chodil, rozséval radost, přestože už v Radosti nejsme. Společně se Zdenou si poslechl a prokonzultoval několik básní na Kulturní olympiádu, ovšem zkoušky „Peaceniček“ se už nezúčastnil. Na večerním programu o souborové historii vyprávěl veselé historky, které zažil na táborech, zkouškách, ale také na souborových zájezdech, o nichž jsme si povídali nejvíce. Ráno při snídani nás potěšil milým úsměvem, což byl příjemný start do nového dne. Bohužel po snídani odjel, ale dětem z 5. skupinky se s ním ještě podařilo natočit rozhovor. *BěSy a JuŠmu*

Bydlí se vám tady také dobře?

Ubytování ve Sportparku Na Kocandě je jakési seskupení malých bytů, které se skládají z předsíně, koupelny se záchodem a pokoje.

Oproti minulým letům si můžeme pořádně vybalit, protože v předsíních je místa až dost. Také zde můžeme (ale ne vždy to děláme) pořádně dbát na denní hygienu, neboť fronta na sprchu a záchod je o něco menší. Koupelny jsou zde dobře zhotovené, až na pár výjimek – občas opadáva malba nebo se hýbe umyvadlo. I přes velký počet postelí je v každém pokoji celkem dost místa, ve většině pokojů je stůl a pár židlí. Pokoj má též zadní vchod, tedy vchod na malou dřevěnou verandu, kde se třeba dá věšet prádlo, aniž by zmoklo, protože tato plošina je krytá stříškou. Sportpark Na Kocandě nabízí možnost zasportovat si, třeba si zahrát tenis, nohejbal, basketbal, badminton, volejbal nebo stolní tenis. Každý z těchto sportů jsme podle místních podmínek oba ohodnotili od jedničky do desítky: tenis 8/10 (protože se hraje na asfaltovém povrchu), nohejbal 10/10, basketbal 6/10, (protože jednomu koši chybí síťka a navíc by se musela sundat tenisová síť), volejbal/přehazka 7/10 (protože nejsou vyznačené autové čáry), badminton zde zatím nikdo nehrál) a pingpong 6/10, protože chybí síťka, kterou jsme si zatím nahradili prkénky.

OnKo, AlMa

Dismanovi nováčci – Želiv 2013

Ahoj, já jsem **Anežka Rösslerová**, je mi sedm a půl. Baví mě kreslit, ráda hraju stolní hry a ze všech nejradši mám Člověče, nezlob se. Ráda běhám, tancuju balet a hrála jsem na flétnu. Mám také ráda přírodu a zvířata, nejmíc kočku. Mám bratra Vaška, je mu deset let.

Jmenuji se **Viki Tomášková**, mám dvě sestry, ta starší je Linda a je jí osm, a pak mám mladší sestru Terezu, které jsou

tři a tři čtvrtě. Jako koníček mám tancování, výtvarku, hraju na klavír a možná budu ve sboru zpívat. Teď půjdu do druhé třídy, ale jsem taková nervózní. Chodím taky na atletiku, ale sport moc ráda nemám. Spíše jsem na zvířata, mám jich ráda hodně,

ale bohužel na většinu z nich mám alergii, takže je nemůžeme mít. Dřív jsme měli dva ptáčky, ale ty jsem nezažila, protože když ta osmiletá sestra byla ještě malá, tak sbírala jejich peříčka a jedla je. Když jsme byly větší, dostaly jsme slepice, ale měly jsme malý kurník, na zimu by umrzly. Teď prý dostaneme suchozemské želvičky.

LauHá

Allan Čepický

V prosinci, čtyři dny po Ježíškovi, mi bude devět let, teď je mi osm a půl. Moc se těším na představení tuto sobotu. Tábor se mi velice líbí a už se těším na další. Jaké mám záliby? Baví mě tenis, plavání a elektronika.

Mikuláš Převrtil

Je mi osm let a mám sourozence Matěje. Mám rád fotbal, pingpong, kolo a brusle. Moje máma se jmenuje Alenka, táta Martin a děda Vladimír. Na táboře se mi líbí, Krok do tmy sice nebude, ale je to tady prima.

(Pozn.: Napsáno v době, kdy jsme naoko tvrdili, že do tmy nevkročíme.)

Víte, jak se přepadává pošta?

Je to celkem lehké. Přejedete v černém BMW. Vystoupíte. Jste celý v černém. Přijdete k paní za přepážkou. Z kapsy vystrčíte pistoli a pohrozíte: „Dejte mi pět pohledů a pět známek! Jasný?!“ Prodavačka vystrčí pět známek a pohledů. Vy zaplatíte, slušně poděkujete a odejdete. Pošťáčka vytáčí číslo na policii...

Po návštěvě pošty v Želivě vymyslela a napsala Blanka Rezková

Anketa: Jak hodnotíte Rádio DISS 2013?

Třem prvním skupinkám, které na táboře do včerejška odvysílaly svá Rádía DISS, jsme položili pět stejných otázek. Zde je tedy za každou z nich trojice odpovědí. Snad se v tom vyznáte:

Byli jste při natáčení svého Rádía DISS ve skluzu?

(1. sk. – JoKa) Nejspíš nebyli. (2. sk. - VIKa) Dost, byli jsme dost ve skluzu, do poslední chvíle jsme stříhali. (3. sk. - AgFa) Jo, hodně, protože 2. skupinka natáčela v den, kdy jsme měli natáčet my, a protože jsme toho měli na natočení hodně, museli Kuba s Matějem stříhat ještě těsně před obědem.

Dali jste do Rádía DISS vše, co jste natočili?

(1. sk. – JoKa) Ano, až na maličkosti, které se daly vynechat. (2. sk. - VIKa) Nedostříhali jsme to, proto tam nebylo všechno. (3. sk. - AgFa) Všechno kromě Pavlínčiny ankety, protože Pavlína natáčela pouze mezery mezi otázkami a odpověďmi.

Myslíte si, že vaše Rádio DISS dopadlo dobře?

(1. sk. – JoKa) Ano. (2. sk. - VIKa) Čekali jsme, že to bude trochu lepší, ale nemuseli jsme se za to stydět. (3. sk. - AgFa) No určitě jo, myslíme, že se to bylo vtipný a že se to všem líbilo.

Podíleli jste se na výběru písniček?

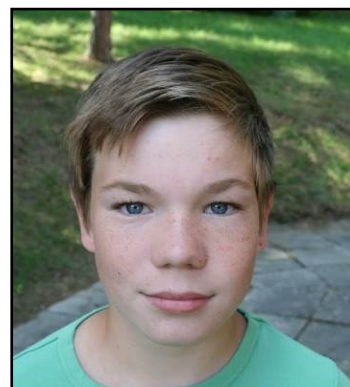
(1. sk. – JoKa) Určitě. (2. sk. - VIKa) Písničky vybírali spíš asistenti. (3. sk. - AgFa) Podíleli jsme se na výběru, ale Kuba s Matějem tam místo těch písniček, co jsme vybrali, stejně dali jiný.

Rozhodli jste se pro taktiku „první dobrá“, nebo jste spíš stříhali?

(1. sk. – JoKa) Záleží na tom, o které nahrávce mluvíme, například sport musel být bez stříhu. (2. sk. - VIKa) Spíš to stříhání. (3. sk. - AgFa) Rozhodli jsme se stříhat. *OnSve*

Můj dojem z prvního týdne Rádía DISS

Rádio DISS je zatím vcelku fajn, přestože každý má vždy jen jeden den na to, aby si vysílání připravili. Jedině v tento den má totiž skupinka k dispozici edírol a studio. Následující den, když už je všechno sestříháno, se pořad v 15 hodin pustí všem. Zatím mě pobavilo pár věcí, o kterých se zmíním později. Novými tábory hity jsou písničky „Toi Toi Song“, „Rád vařím“ a „Čekám na signál“. Do Rádía se občas přidávají také vtipy či nepovedenosti, jako například „Mám si dát deset?“ na konci jinglu, nebo vtip o tom, jak přijde Krakonoš do samošky a říká: „Prosil bych půlku Moravy.“ Některé nepovedené věci, které nejsou plánovány, ale rozesmějou celou skupinku, se pak ponechají v rádiu, v domnění, že stejně tak rozesmějou také celý tábor, ale nakonec se směje jen těch původních pár pachatelů, ostatním to vtipné nepřipadá. *JaCha*

Co se děje mimo tábor

V Moskvě už se vyčasil – a jak jsme se dozvěděli z internetu, Česká republika získala na atletickém mistrovství světa první zlatou – na trati 400 metrů překážek zvítězila Zuzana Hejnová!

“Mně se to uklízení fakt strašně líbí!”

To byl skutečný výrok během neskutečné akce v pátek ráno. Po několika stížnostech na „zloděje“, který řádí v chlapeckých pokojích, byly nejprve nasazeny odposlechy. „Zloděj“ se údajně chytil do důmyslně nastražené léčky – čmajzl i nastraženou dvoukorunu! Vedení tábora se po pečlivé přípravě rychle rozhodlo pro přepadovou akci: během mluvní rozcvičky nečekaně donutilo osazenstvo dvou klukovských pokojů k důslednému poskládání naprosto všech věcí na verandičkách příslušných chatek. Z jejich nitra se postupně ozývaly jásavé výkřiky: „Mám svoji peněženku!“, „Tady je můj text na kulturku!“, „Tohle je můj igeliták se spodáráma!“ Radost chovanců byla neskonalá! Martin s Alexem však stále postrádali botky a černou košili. Kriminalisté se tedy dali znovu do práce. Nebylo možné se nevyhnout také hochy ukrývanému skořepinovému kufru, uzamčenému tajným kódem: zazněl pokyn k otevření pod pohrůžkou odpálení zámku trhavinou. K všeobecnému překvapení nebyly uvnitř ani botky, ani košile, zato potraviny neslučitelné s táborovým režimem. Tyto byly vedením ihned zabaveny a deponovány na štáb. Letmé nahlédnutí do jinak vzorného sousedního pokoje pak přineslo konečné rozlousknutí celého dramatu: úhledně u zdi byly Martinovy botky, nad nimi visela Alexova černá košile, jen o kousek dál ležela na zemi dvoukoruna. Chlapci své svršky na místě sami zanechali, neboť se tam především převlékali do tanečních, dvoukoruna nesla jasné otisky prstů. Koho? To určí daktylosko- pický rozbor do dvou měsíců.

A kde zazněla v titulku citovaná věta? U děvčátek! Sama si řekla o napodobení generálního úklidu, jak ho viděla u kluků. Po týdnu pobytu Na Kocandě se tak značně zpřehlednilo ve skříňkách i kufrech u těch nejmenších: nenašlo se jen sáčko. Důvod? Nebylo maminkou zabaleno, a tak ho ani po týdnu usilovného hledání nikdo najít nemohl.

Pohádky je konec.

Pro čtenáře odjinud byl podán důkaz, že je tu o pořádek postaráno. Pro čtenáře táborové přepisujeme ujištění, že obdobné akce budou pokračovat, zejména po udáních, že někdo něco „ukradl“, škodolibě „schoval“, že „se ztratil“ text.

Polovina tábora za námi, čeká nás týden soutěží

Poněkud zevšedněl pohled na trofeje, umístěné ve velkém sále nad vašimi hlavami. Jen několik jedinců se jim během dne tajně přijde klanět...

Už za týden budeme znát nového Absolutního vítěze Kulturní olympiády, novou Zlatuši, Zlatoně, pohárem bude odměněna nejlepší skupinka a nejlepší nováček získá na rok do opatrování Květovaného koně. Vedení tábora může, ale nemusí určit také Skokana roku, toho z vás, který se z roku na rok prokazatelně nejvíc zlepšil (a nemusí to být Jindra Skokan). Pohlédněte občas vzhůru, prohlédněte si trofeje nejvzácnější – učiňte ještě, co je ve vašich silách, abyste uspěli. Jen zdánlivě jsou tyto trofeje nedosažitelné...

